No 1884

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franko door het geheele Rijk. — *Brieven, Gelden,* enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 6 JULIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 5 Julij.

Wij hebben gezegd dat de kerkelijke monsterwet uitmunt door slordigheid en sluwheid van redaktie. Met der daad, dat gaat alle begrip te boven. Gister reeds is door ons iets gezegd over de raadselachtige beteekenis der verfoeijelijke voordragt. Wij moeten daarop uitvoerig terugkomen, opdat het een ieder duidelijk worde, wat door vrijheid en zelfstandigheid der kerkgenootschappen bij het ministerie verstaan wordt. Wij gaan daartoe zonder verdere inleiding over.

Art. 1 laat »*volkomen vrijheid*" aan de kerkgenootschappen, zich met betrekking tot *alles*, wat *hunne godsdienst* en de *uitoefening* daarvan in hunnen eigen boezem betreft, te organizeeren. De vrijheid en zelfstandigheid der kerkgenootschappen is niet guller en loyaler te erkennen, dan zulks in den aanhef van dit artikel geschiedt. In den aanhef wel te verstaan; want het artikel heeft een staart. En die staart geeft de gegevene vrijheid en zelfstandigheid weer in de handen van het gouvernement, dat er van maakt wat het wil. Men leest namelijk dat de verpligting bestaat om dadelijk van de organizatie volledig kennis te geven — eene verpligting die te vervullen is — en om — nu komt de aap uit den mouw — de ministerieele »goedkeuring te vragen op *zoodanige bepalingen*, waarvan de *uitvoering niet zonder medewerking* van het *staatsgezag* kan plaats hebben." Daarin zit nu de knoop der quæstie. Als men deze voorwaarde in haren eenvoudigsten natuurlijken zin opvat, dan zou er weinig op zijn aan te merken. Natuurlijk is het dat de staat niet verpligt is zijne medewerking tot uitvoering te geven aan alles, wat een kerkgenootschap kan goedvinden in zijne organizatie op te nemen. Is derhalve tot de uitvoering der organizatie de medewerking der regering noodig, dan kan de staat zien of hij zich tot die medewerking kan leenen. In dien zin opgenomen bevat het artikel niets, dat aan onze jongst ingevoerde kerkregeling hinderlijk is. Vooreerst de staat — om te spreken in den zin der tegenwoordige regering, die de gevoelens van het ministerie wil doen doorgaan voor eischen van den staat — de staat dan heeft aan de Katholieke Kerk gezegd: gij moogt u vrij organizeeren, het gaat ons niet aan; onder de voorwaarde nogtans, dat, zoo gij van het regt, dat wij u toekennen, gebruik maakt, het konkordaat vervalt." — »Goed, heeft de Katholieke Kerk geantwoord, wij nemen de voorwaarde aan. Wij laten het konkordaat los onder de voorwaarde, dat wij ons geheel vrij kunnen organizeeren." De staat kon des te vrijer tot die vrije organizatie besluiten, omdat deze organizatie niet iets nieuws is, maar oud als het christendom, en over de gansche wereld bekend en verspreid. De staat wist dus wat die organizatie zijn moest; hij wist dat zij bisschoppelijk zou zijn. En dewijl deze organizatie geen cent meer aan den staat zou moeten kosten, zoo had ook de staat bij de uitvoering daarvan zijne medewerking noch te onthouden, noch te geven. Daarom is dan ook de bisschoppelijke kerkregeling eindelijk definitief tot stand gebragt en in werking gekomen onder het ministerie-van Hall. Grooter bewijs is niet noodig, dat de staat tot de uitvoering der organizatie niet noodig had eenige daad, hoe gering ook, van medewerking te doen.

Maar nu is er in de besprokene reserve van art. 1 eene achterdeur te vinden, die er eigenlijk niet aanwezig is, maar die er in te maken is, als men weinig op heeft met goede trouw, en spijkers op laag water zoekt, hetgeen in de onderhavige quæstie maar al te zeer het geval is. De staat kan, ofschoon ten onregte, beweeren dat hij in de uitvoering gemengd is, zoodra eene kerkelijke overheid optreedt, die wel zelf niets uit de schatkist geniet, of alleen datgene behoudt, wat aan zijnen voorganger in de kerkelijke administratie, al is het onder eene andere benaming, was toegekend; maar die benoemingen doet van pastoors, van kapellaans, van dekens enz., allen personen, die mindere of meerdere toelagen uit de schatkist ontvangen. Zulk beweeren is onhoudbaar voor al wie het gezond verstand raadpleegt. Want de kerkregeling, die alles laat staan, en alleen het kerkelijk gezag overbrengt van den eenen persoon op den anderen, van de eene benoeming op de andere, kan de regering onmogelijk in dat alles betrekken, waarin dat kerkelijk gezag handelen zal volgens de tusschen de Kerk en Staat reeds bestaande en gehandhaalde betrekkingen. Intusschen blijkbaar is de toeleg der regering, om de beteekenis van het slot van art. 1 tot zoover uit te strekken. En wat is nu het gevolg daarvan? Dat bij de minste verandering in de organizatie, al is de staat niet in het minste betrokken in de uitvoering dier verandering, dewijl hij nogtans eeniger mate betrokken kan zijn in de handelingen, die later volgens bestaande betrekkingen tusschen Kerk en Staat zullen plaats hebben, dat hij op grond daarvan op alles zijne goedkeuring noodig kan achten. En daar het beginsel algemeen gesteld is, zoo geldt het voor alle kerkgenootschappen; van daag de katholieke, morgen de protestantsche in de verschillende rigtingen, waarin zij uiteenloopen. Wij vragen dus, naar den zin van het artikel, die het gouvernement schijnt op het oog te hebben: wat blijft er in de kerkgenootschappen overig, waarin zich de staat niet zou kunnen mengen onder voorwendsel, dat hij tot de uitvoering moet medewerken? Dan valt onder het bereik van de staatswillekeur de benoeming van alle bedienaren der godsdienst, de opvoeding en opleiding der kweekelingen, die zich tot bedienaren der godsdienst voorbereiden, de standplaatsen en werkzaamheden der godsdienst, de kerken en bedehuizen, de armenkassen en armbesturen, met een woord alles, alles, wat zich niet tot het bloote dogma bepaalt.

Is dat niet monstrueus? Is het geen gedrochtelijke willekeur, dat men, onder voorwendsel van de vrijheid en zelfstandigheid der kerkgenootschappen te regelen en te beschermen, bij de minste verandering in de organizatie, zich meester maakt van het geheele kerkelijk leven en zich voorbehoudt daarbij die voorwaarden te bedingen, die het *bon plaisir* van eenen of anderen bemoeialligen minister zal goedvinden te stellen?

Men zegge niet, het gouvernement zal zoover niet gaan. Wat weet men er van? Wij weten wie vandaag aan het roer zit? Wie zal er morgen zetelen? Heden bestuurt de heer van Hall om de Katholieken te ketenen; morgen rijst een Groninger-ministerie om, met de Katholieken, de Groenen te breidelen; overmorgen komt de beurt aan den heer Groen, om Katholieken en liberalen in hunne vrijheid te fnuiken! Waarlijk een behagelijke toestand, waarin het van het goedvinden van tijdelijke ministers wordt afhankelijk gemaakt, of en in hoeverre de godsdienst zich zal mogen bewegen op het zuiver kerkelijk terrein.

Zijn er Protestanten, die het zich kunnen laten welgevallen, om door zulke suprematie van den staat te worden overheerscht, wij vertrouwen dat zij weinigen zullen zijn. En die weinigen mogten wel eens denken aan de toekomst. De geschiedenis van ons vaderland heeft in de laatste 80 jaren vervaarlijke lotsverwisselingen ondergaan. Wat de meest nabijzijnde toekomst baren zal, is onbekend. Maar alleenlijk die zich met de openbare aangelegenheden bezig houdt, [illegible] dat alles in Europa, en dus ook Nederland, los staat, en dat eene vreemde overheersching over Nederland, zoo zij al niet waarschijnlijk is, dan toch behoort tot die eventualiteiten, waarop het pligt is zich voor te bereiden, gelijk onze na- en voorbuur België doet.

Wij willen niet wijzen op de dwaasheid van staatslieden, die zulk een oogenblik, als wij beleven, gebruiken om twist en tweedragt in het land te voeden; om ten minste 12 maal honderd duizend Katholieken in hetgeen hun het heiligst is, dermate te grieven, dat zij, verontwaardigd, als één man opstaan, om zich tegen de regering te verzetten. Hoe dwaas dit is, hebben wij meermalen betoogd, en wij kunnen niet anders dan 't Vaderland beklagen, dat door zulke gewaagde roekeloosheid en onbegrijpelijke domheid, — dat is het ware woord; het doet ons leed dat wij er geen ander voor vinden kunnen, — ten wissen afgrond wordt gevoerd. Maar wij vragen 't onzen protestantsche landgenooten af, of de wet, die in schijn tegen de Katholieken is voorgedragen, niet onder andere omstandigheden, die misschien nabij zijn, alleen tegen de Protestanten zou kunnen worden geëxploiteerd? Zij mogen toezien wat zij te doen hebben. Wat ons aangaat, wij verdragen geen juk, dat niemand het regt heeft ons op te leggen. Het gouvernement, dat door het gedrochtelijk art. 1 van de wetsvoordragt beproeft ons kerkelijk leven afhankelijk te maken van tegenwoordige en toekomstige ministers, kan ons wel verbitteren, maar ons dwingen, om den nek te krommen onder dat systeem van willekeur — dat nooit. Wij zullen strijden, omdat men ons tot den strijd dwingt. Zijn wij lijdzaam en geduldig en liefderijk geweest jegens eene misleide bevolking, die ons smaadde, wij zullen niets lijden, niets verdragen, niets dulden van een ministerie, dat, geroepen om ons te beschermen, in plaats van de bescherming, waarop wij regt hebben, verdrukking en kerkerstraf aanbiedt.

Alleen bidden wij God, en wij doen het met droevigen ernst, dat de verantwoordelijkheid van hetgeen thans geschiedt, nooit moge opklimmen tot de koninklijke dynastie, die het ministerie, onverantwoordelijker wijze, niet dan schoorvoetend en met tegenzin en zoo weinig mogelijk dekt.

Overal openbaart zich eene levendige belangstelling, gepaard met eene regtmatige verontwaardiging over het aangeboden wetsontwerp, betrekkelijk de R. K. aangelegenheden. Op verschillende plaatsen maakt men reeds toebereidselen, om petitien tegen dat ontwerp aan de Tweede Kamer in te dienen. Naar men verneemt, is er te 's Bosch reeds eene petitie ter teekening in omloop, waarin de adressanten in den aanhef zeggen het volgende:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

»Mijne Heeren!

»Zoo lang de aankanting tegen hunne normale kerkregeling zich bewoog op het gebied van onbestemde adressen, van pamfletten en schotschriften, konden de Katholieken het stilzwijgen bewaren.

»Aan achterstelling en miskenning niet ongewoon, leden zij de verguizing van wat op aarde hun het dierbaarst is, kalm door hun goed regt, in de verzekering berustende, door 's Lands Regering bij herhaling plegtig en openbaar gegeven, dat aan de Grondwet, als aan de heilige ark, niet geraakt, en godsdienstvrijheid gehandhaafd zou worden.

»Nu echter, die verzekering ten spijt, aan deze Kamer een wetsvoorstel is ingezonden, hetwelk hunne godsdienstvrijheid aangrijpt in de hartader, zou zwijgen *pligtverzaking* wezen.

»De strijd is thans overgebragt in uwen boezem, Mijne Heeren! op een veld, waar de Katholieken, zonder zich te onteeren, verschijnen kunnen. De Grondwet geeft hun de bevoegdheid, ter verdediging hunner bedreigde regten, zich tot U te wenden; het geweten maakt hun dit tot een gebod.

»Wij zullen ons niet in woorden verliezen nopens den geest en de strekking van het U aangeboden wetsontwerp, *regelende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen.* Genoeg dat alle Katholieken, zoo leeken als geestelijken, die men toch wel als de bevoegdste beoordeelaars zal willen erkennen van het staatstoezigt, met de uitoefening hunner godsdienst bestaanbaar, eenparig verklaren, dat door zulk eene wet die uitoefening noodwendig onderbroken wordt.

»Ja, wij zeggen 't onbewimpeld: *Kon* deze voordragt, » — wat God verhoede, — *wet* worden, — de kerkvoogden zagen zich buiten de mogelijkheid gebragt »hunne bediening te vervullen, de onderhoorige geestelijken genoodzaakt hunne kerken te sluiten, de geloovigen van alle openbare godsdienstverrigtingen beroofd!

»En wat hier niet minder gelden moet: is in gemeld »wetsontwerp, drie artikelen welligt uitgezonderd, wel »ééne bepaling, Mijne Heeren, die niet lijnregt aan»druischt tegen de godsdienstvrijheid, hoedanig de nog »in volle kracht heerschende Grondwet die den Katholie»ken waarborgt?

»Een kort overzigt zal dit meer dan voldoende aantoonen."

Nadat de Adressanten dit van ieder artikel in het

bijzonder hebben aangetoond, gaan zij voort als volgt:

»Mijne Heeren! door de onderwerpelijke voordragt van wet staat *de dierbaarste vrijheid* van meer dan twee vijfde uwer medeburgers op het spel. De zoo duidelijke bepalingen der Grondwet, gevoegd bij de verzekering, door de regering zoo herhaaldelijk, plegtig en openbaar gegeven, dat niets met die vrijheid in strijd zou ondernomen worden, maakten, naar het oordeel der Katholieken, eene voordragt als de onderhavige *onmogelijk*. Zij hebben zich vergist!.... Op u dan hun vertrouwen!

»Wekkers der bedreigde Grondwet, gij zult niet dulden, dat de godsdienstvrijheid, duidelijker dan eenige andere vrijheid in dat maatschappelijk verdrag beschreven, er uitgewischt, en wat wij boven goed, bloed en leven schatten, aan willekeur prijs gegeven worde.

»In die regtmatige verwachting, naderen u de ondergeteekenden met de eerbiedige bede, dat Gij, Mijne Heeren, aan het bedoeld wetsvoorstel het goedkeurend votum weigeren moogt."

Men leest in de *Echo Universel* omtrent de kerkelijke monsterwet:

»Wanneer men nadenkt over de vermetelheid waarmede het ministerie een poging waagt om de godsdienstige vrijheden der natie onder den voet te halen, wanneer men zich voorstelt hoe ver zijn verachting gaat voor de heiligste en ontegensprekelijkste regten, wanneer men getuige is van de wijze waarop het de felste toorts van tweedragt midden onder het volk slingert, komt men er bijna toe om het wegens zoo groote onwaardigheid en buitensporigheid met medelijden aan te zien. Er vermengt zich een gevoel van meewaardigheid bij de verontwaardiging, die elk eerlijk man aangrijpt bij het lezen van een wetsontwerp, 'twelk voorgeeft het toezigt op de verschillende kerkgenootschappen te zullen regelen, maar dat in der daad de Grondwet in hare verhevenste beginselen schendt en op den voorgrond zet de grootste revolutionaire leerstellingen, waardoor een gouvernement zich verachtelijk kan maken: verbreking van het eens gegeven woord en rugwaartsche handelwijze.

»Ongelukkig Nederland! uw lot was te schoon, te benijdenswaard! Een hoop eerzuchtigen grijpt de eerste gelegenheid de beste aan om een eerlijk en opregt bewind omver te werpen, een bewind dat alles in het werk stelde om uw geluk en uw roem te vestigen. Aan de buitensporigheid van den hartstogt is het gelukt alles wat waar en regt is onkenbaar te maken, en een ministerie op het kussen geworpen ten gevolge der opschudding, door die eerzuchtigen verwekt, klemt zich vast aan dien hartstogt om de vrijheden der natie den oorlog te verklaren.

»Men wist wel dat dit ministerie vrijheidmoordende ontwerpen koesterde; men wist wel dat het tegen de hervormingen van 1848 was gekant; men wist wel dat het zijn vurigste wensch was op de beroerde wateren der reaktie met volle zeilen voort te stevenen; men wist wel dat het zijne krachten inspande om de politieke regten des volks te verstikken en uit te roeijen; maar men durfde zich niet voorstellen dat het de onzinnigheid zoover zou drijven om eene heiligschennende hand te leggen op de godsdienstigheid — dat een ministerie, welks bestaan zoo zwak en verdacht is, het wagen zou den oorlog te verklaren aan de Kerk, welker tijdelijk en eeuwig verzet tegen alles wat haar onderdrukt en in ketenen slaat duizendmaal sterker is dan al de strafwerktuigen, dan al de bajonetten, dan al de gevangenissen van een alvermogend bewind.

»Ach! gij ziet het niet in wat gij over het land haalt door uw uitsporig ontwerp van toeverzigt, 't welk van *repressief preventief* zou worden en u de magt zou geven de vrijheid, bij de Grondwet als een regt aan elke godsdienstige gezindheid verleend, in waarheid te vernietigen! Gij eischt suprematie, welke de Kerk soms draagt met het geduld eens martelaars, maar welke zij altijd verwerpt en bekampt met eene eenheid en een volharding, welke geen menschelijk gezag ter wereld kan oplossen of in [illegible] brengen. Hoe meer gij hare klagten smoort, hoe meer gij uwe kerkers opent voor hare openlijke of stille tegenkanting, des te meer vergroot gij haar invloed, des te meer ontvonkt gij den ijver harer kinderen, des te meer ondermijnt gij de met den dag verminderende krachten waarover gij beschikt. In deze worsteling van het burgerlijk gezag met de magt die over de gewetens heerscht, kan de overwinning voor een oogenblik aan den ijzeren arm van den Staat ten deel vallen; maar op den duur wordt het ijzer doorknaagd van de roest en de ketenen vallen af; het geweten alleen is eeuwig en bijgevolg ook de magt die het bestuurt, leidt, rigt en den weg ten hemel wijst.

»Het is reeds een groote misslag voor den staatsman, vooral in ons land, waar het godsdienstig gevoel zoo levendig is, om dien geheimzinnigen invloed, en het wonderbaar vermogen, dat de godsdienst op de gemoederen uitoefent, te miskennen. Het is eene daad van zinneloosheid, als een gouvernement er naar streven durft dien invloed te versmoren. Te vergeefs zoekt het in 't Napoleontiesch tuighuis of in dat der middeleeuwen naar eene verschooning voor zijne dolzinnige onderneming; de onderneming lijdt ten laatste schipbreuk, achter zich latende én puinhoopen en smartelijke tranen.

»Want de Kerk ontleent haar regt niet alleen van de Konstitutie of van menschelijke regten, deze dienen slechts ter bevestiging van hetgeen zij als van goddelijken oorsprong het hare noemt. Men mag pogen zulks te ontkennen, een bewind dat geen geestelijk gezag hoegenaamd heeft, mag met een verachtelijk en spottend lagchen zulks, als zijnde slechts een vooroordeel, stil laten liggen; maar dat vooroordeel (de goddelijke oorsprong der Kerk) onuitroeibaar geworteld in den geest van alle godsdienstige menschen, is het bolwerk, de sterkte, de onkwetsbare rots waar tegen zich te barsten stoten alle wetten op het papier ontworpen, en alle ten uitvoer gelegde maatregelen, die de vermetelheid hebben aan de Kerk datgene te willen ontrukken, 't welk zij beschouwt als haar eeuwig en onvervreembaar regt.

De *N. Noord Brabander* het monster-wets-ontwerp mededeelende, laat zulks voorafgaan van de volgende woorden:

»Wij hebben de toegezegde wet met hare memorie van toelichting ontvangen, en deelen beide stukken heden aan onze lezers mede. Den indruk te schetsen, welken die stukken op ons hebben gemaakt, zullen wij voor heden niet wagen, daar ons gemoed te zeer van hartzeer en verontwaardiging overkropt is. Wij beklagen het land waar zoodanige wet wordt voorgesteld, meer, zouden wij het land beklagen, waar zij werd aangenomen. Eene reeks van vervolgingen opent zich voor de godsdienst, die de onze is, en voor allen die vrijheid van godsdienst en geloofsbelijdenis aankleven.

»Wij zouden over den toestand moeten wanhopen, indien wij geen vertrouwen hadden op de alles bestierende Voorzienigheid, vóór alles, en op de regtvaardigheid en eerlijkheid der zaak zelve, waarvoor wij den strijd hebben aangegord en dien wij zullen volhouden, zoolang in Nederland het woord *vrijheid* nog eenige beteekenis heeft.

Onder de ingezonden stukken van de *Grondwet* lezen wij het volgende:

»*Mijnheer!*

»Met aandacht het ontwerp van wet ter regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen gelezen hebbende, doet de ondergeteekende hulde aan de regering, wegens de volledigheid van hetzelve, en meent, dat eene wet, wil ze volledig zijn, liever te veel dan te weinig moet bevatten. Zoo was het hem hoogst aangenaam, daarin zaken te lezen, waaraan niemand twijfelt, b. v. dat de geestelijke titulaturen noch ten opzigte van het wereldlijk gezag, noch ten opzigte van de andere kerkgenootschappen eenige aanspraak, rang of voorregt geven, als ook dat de ter aanwijzing van kerkelijk gebied gebruikte namen slechts als van kerkelijken aard moeten worden beschouwd, maar bovenal beviel het hem, dat de bedienaren der openbare godsdienst hun gewaad voor kerkelijke plegtigheden niet dan *intra muros* mogen dragen; daardoor toch zijn wij gerust gesteld tegen de overigens niet zeer waarschijnlijk »nationale ramp," om de Bisschoppen b. v. in groot kostuum langs 's heeren straten te zien kuijeren, en echter komt hem het ontwerp van wet nog niet volledig genoeg voor. Wanneer hij toch bedenkt, hoe zoo vele achtenswaardige bedienaren des goddelijken woords foltering en vervolging der protestanten, inquisitie en brandstapels hebben aangewezen als de gevolgen der bisschoppelijke hierarchie hier te lande, dan wordt het hem bang om het harte. Immers men kan niet onderstellen, dat genoemde leeraars van den stoel der waarheid willens en wetens ongerijmdheden verkondigd hebben en moet het er dus voor houden, dat zij in gemoede overtuigd waren van de gegrondheid van hun beweren, en derhalve is het te vreezen, dat zij, wanneer zij op den eenen of anderen schoonen zomeravond een wandeling gaan maken en toevallig eenen bisschop mogten ontmoeten, aanstonds op hem aan zullen vallen uit een zeer natuurlijke en verschoonbare aandrift tot zelfverdediging; en wanneer dan de aangevallene op gelijke wijze repliceerde, zou daardoor een toestand geboren worden van jammer en ellende — een toestand, met één woord, »dien geen vaderlander wenschen mag." Hij neemt derhalve de vrijheid, bescheiden aan onze tegenwoordige zoo wijze regering, en die, behalve het beletten van de oprigting der brandstapels, reeds zooveel ten waarachtigen nutte van het vaderland gedaan heeft in bedenking te geven, op art. 7 van genoemd ontwerp van wet de volgende ampliatie te maken: »*Het dragen »van wandelstokken is aan de bedienaren der godsdienst »in de onderscheidene kerkgenootschappen niet geoorloofd, »dan met toestemming van 's Konings Commissaris in »de provincie, zullende de politie naauwkeurig hebben »acht te geven, dat genoemde stokken slechts tot steun »van zwakke hoofden en tendenen gebruikt en niet tot »wapenen van aanval misbruikt worden.*»

Amsterdam, 8 Julij 1853

Volgens de Fransche bladen is de graaf de Mornay, oud-minister en boezemvriend van Keizer Napoleon, naar Nederland vertrokken.

De minister Lightenvelt die, zooals bekend is, door Z. M. met eene bijzondere zending belast, naar Rome is vertrokken, wordt door den heer Verheul, zijn stiefzoon, als partikulier sekretaris vergezeld. Men wilde dat de afwezigheid van den minister, betrekkelijk van geen langen duur zal zijn. (*N. R. C.*)

Men schrijft uit Brussel. De heer Lightenvelt, Nederl. minister voor de R. K. eeredienst, is Vrijdag hier doorgereisd. Ofschoon slechts eenige uren hier vertoevende, had hij eene vrij langdurige konferentie met den minister van Buitenl. Zaken.

Aan het jongste Nommer van het »Politiek Volks-Zondagsblad" *de Weegschaal*, ontleenen wij de volgende snippers:

»Een der verwijten, welke de *Nederlander* doet aan het adres van antwoord op de Troonrede, is dat daarin niet wordt gewezen op de *verdraagzaamheid*, die hier te lande zoo bijzonder inheemsch is (!). Wat met dat verwijt bedoeld wordt is duidelijk, als men zich maar herinnert dat *verdraagzaamheid* van *verdragen*, lijden, dulden, afkomt. De verhouding der beide kerkgenootschappen moet zoo wezen, dat de Gereformeerde Kerk prijke in al den luister van haren VOORRANG en suprematie. Dan alleen kan zij het bestaan van een VEROOTMOEDIGD Katholiek Kerkje dulden of *verdragen*.

»De heer Groen heeft zich in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gevoelig betoond over de VERGUIZING, zoo hij het noemt, die hem van de zijde der Katholieken te beurt valt.

»*Aliquando bonus dormitat Homerus.* Niemand zoo knap, of hij vergist zich wel eens!

Een man van zoo veel fijne takt, als de heer Groen is, moet wel zeer hartstogtelijk geweest zijn, om een woord te gebruiken, dat al dadelijk herinnerde aan de ongehoorde beleedigingen, welke 1200,000 Nederlanders van de erkende vrienden en bondgenooten van den heer Groen hebben moeten ondervinden! Of is het niets, dat men aan den hoon en de verwachting van het allerlaagste gemeen heeft prijs gegeven wat ons boven alles dierbaar is: dat men het geëerbiedigd hoofd van onze godsdienst den Antechrist, en de grijze Moederkerk de h. . . van Babel durft noemen! dat honderden pamfletten gratis werden rondgestrooid, en met affectatie, op rijen naast elkander opengeslagen voor de ramen der boekwinkels werden voorgehangen, om de hartstogten van eene verblinde menigte tegen het Katholicisme, tegen de Katholieken, hunne personen en hunne middelen van bestaan op te ruijen?

Wanneer men zoo gekompromitteerd wordt door zijne vrienden, en DEN MOED NIET HEEFT om dit *onvaderlandsch* en *onchristelijk* gedrag naar verdienste af te keuren, dan doet men wel te zwijgen, en bij een onaangenaam woord, dat onzerzijds gesproken wordt, die ONAANDOENLIJKHEID te bewaren, waarop de anti-revolutionnaire partij in hare spiegelgevechten tegen de liberale Protestanten zich zoo gaarne beroemt.

In ieder geval is het woord *verguizing* slecht gekozen.

Verguizen is meer nog dan haten, meer nog dan verfoeijen: 't is de uitdrukking van de diepste verachting gepaard met den bittersten haat. De Katholieken, God dank! *verguizen* niemand. Zij zijn Christenen in geest en in waarheid.

Te Groningen ziet een nieuw dagblad het licht onder den titel van de *Noord-Nederlander*. Schoon wij niet gelooven in allen deele daarmede te kunnen overeenstemmen, vinden wij echter het volgende merkwaardig genoeg, om aan onze lezers mede te deelen:

„Tegen wie moeten wij op onze hoede zijn?

»Toen Koning Willem III, na den dood zijns vaders de regering aanvaardde en den eed op de grondwet aflegde, hield hij bij zijne inhuldiging eene aanspraak, die zich kenmerkte door korte, doch kernachtig schoone gezegden, die, terwijl ze vereerend voor de natie waren, tegelijk eenen allergunstigsten indruk hebben gemaakt en aan de natie de overtuiging geschonken, dat haar waarachtig welzijn te bevorderen, het doel zoude zijn, waarnaar Hij zoude streven. Die aanspraak, welke eene schoone plaats vervult in de Nederlandsche historiebladen, sloot met deze woorden:

»»Indien wij het oog slaan op de beroeringen, die een groot deel van Europa teisterden, op de vernietiging der bronnen van bestaan en welvaart, die zulke treffende lessen geven, laat ons dan Gode dankbaar zijn, die het dierbaar Vaderland heeft behoed, en sluiten wij ons naauwer en naauwer aaneen, opdat wij Zijnen zegen mogen waardig blijven.

»»Laten wij ons dagelijks afvragen, of wij onze pligten als Nederlanders jegens het Vaderland, ik als Koning,

gij, mijne Heeren! als vertegenwoordigers des volks, allen hebben vervuld, en die Regter, die in ons binnenste is, dien niemand verloochenen kan, zal ons den weg wijzen tot handhaving der eer, tot bevordering van het heil des lands.

»Onze rustige houding in deze bewogene tijden heeft ons niet slechts behoed voor groote rampen, zij heeft ook het aanzien des rijks vermeerderd, want zij heeft de bewondering van alle beschaafde volken tot zich getrokken.

»Ik verbind mij aan een volk, grooter in deugden, dan in het bezit van een uitgestrekt grondgebied; krachtiger door eensgezindheid, dan door zielental.

»Het is eene grootsche roeping, Koning van zulk een volk te zijn."

»Hoe kort is het geleden, dat die schoone woorden nog eene schoone waarheid behelsden! en hoe is het nu in Nederland gesteld? Waar is onze *rustige houding?* waar onze *eensgezindheid* gebleven! Verdeeldheid, woelingen, factie- en coteriegeest hebben die rustige houding vervangen, en die zoo noodige eensgezindheid van den vaderlandschen bodem verbannen; men heeft Protestanten tegen Katholijken, Protestanten tegen Protestanten, Christenen tegen Israëlieten in het harnas gejaagd. Men heeft twist en verdeeldheid gezaaid in den Staat, in de Hervormde Kerk, in de gemeenten, in familien, in huisgezinnen; en dat Nederland, dat nog zoo kort geleden *de bewondering van alle beschaafde natien tot zich trok* door zijne rustige houding, is ten prooi aan de schrikkelijkste aller verdeeldheden, aan den meest hartstogtelijke aller twisten, aan den voor volkswelvaart en volksgeluk zoo noodlottigen godsdienst-twist.

»Eene factie in de protestantsche kerk, die schaamteloos zich zelven de uitverkoren Gods noemt, en allen die anders denken en anders gelooven dan zij, als *»een krom en verdraaid geslacht,"* als *»eeuwig verdoemden"* beschouwt, heeft van den ijver en het godsdienstig gevoel der Nederlandsche Protestanten misbruik weten te maken, door de vestiging der bisschoppelijke hierarchie in de Katholieke Kerk in Nederland, eene quæstie die geheel op kerkelijk terrein te huis behoorde, op het gebied van het staatsregt over te brengen. Men heeft door allerlei hartstogtelijke circulaires en brochures de protestantsche, vooral de hervormde geestelijkheid in beweging weten te brengen, en doof voor alle waarschuwende stemmen, blind voor den valstrik die hen werd gespannen, zijn velen dezer (wij hopen ter goeder trouw) als dolende ijveraars te werk gegaan en hebben geholpen... om hunne ergste vijanden op het kussen te plaatsen, om aan de leiders dier factie eenen grooteren invloed te schenken op de wetgeving, om hun daardoor het wapen in handen te geven, om hun heilloos doel te bereiken. Wanneer de toeleg in zijn geheel ware gelukt, wanneer niet de meerderheid met een verachtend schouderophalen die heillooze scheurmakerij had beantwoord, wat ware dan het gevolg geworden?

»Dat men weder eene heerschende kerk had gekregen in Nederland, eene kerk in den zin, niet van Hervormden, als uitmakende de meerderheid der staatsburgers maar van die factie, welke leert dat de Synode der Hervormden bestaat *»uit verklaarde vyanden van het gereformeerde geloof*)," die in eene »Heerschende kerk" het eenig middel ziet, »om de vrijheid van het geweten tegen de onverdraagzaamheid van het ongeloof te behoeden2)." Eene Heerschende kerk, met al de daaraan verbondene ellenden, twisten en onregtvaardigheden sedert 1798 in ons vaderland gelukkig niet meer bekend.

»Het gezond verstand der kiezers in de meeste districten, de gematigde, kalme berekening aan onzen landaard eigen, heeft, zoo als te verwachten was, dien toeleg verijdeld, doch slechts gedeeltelijk verijdeld. In eenige opzigten heeft die scheurmakende factie haar doel bereikt. Zij heeft, hare leus *verdeel en heersch* getrouw blijvende, tweedragt gezaaid, met het oogmerk om als naar gewoonte in troebel water te visschen."

Z. M. heeft 1e benoemd: tot burgemeester der gemeenten Asperen, Heukelom en Spijk J. C. M. Pompe; tot griffier bij de arrond.-regtbank te Eindhoven Mr. J. Mauritsz Ganderheijden, thans kantonregter te Zaltbommel; 2e heeft Z. M. het vice-presidium van administratie over de gevangenissen te Amsterdam opgedragen aan den heer Jhr. Mr. J. M. Deutz van Assendelft, lid dezer kommissie; en is tot lid van dezelve kommissie van administratie benoemd de heer Mr. Jolle Albertus Jolles, advokaat-generaal bij het provinciaal geregtshof van Noordholland.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Julij. Men sprak heden weder veel van komplotten; hoewel slechts op grond van geruchten, zoodat men niet weet in hoeverre hieraan geloof te hechten is.

— In den *Constitutionnel* leest men. »Er zijn berigten uit Alexandrie ontvangen van den 21sten Junij. De uitrusting der Egyptische vloot was begonnen; en vier duizend zeelieden die aan den spoorweg arbeidden, zijn teruggeroepen ten einde de bemanning voltallig te kunnen maken van de twaalf schepen, die uitgerust zullen worden, maar die eerst over twee maanden goed gereed kunnen zijn. Wat de landmagt betreft, is er niets, waaruit blijkt dat de overzending van troepen door de Porte verlangd of door de Egyptische regering voorgenomen is.

— Te Havre worden reeds assurantien gesloten met risico van oorlog.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Julij. Nadat de bill op het Ind. bestuur bij het Huis der Gemeenten ten tweeden male was gelezen, is bepaald dat de beraadslaging over hare artikelen in de zitting van aanstaanden Donderdag zal aanvangen. Onderscheiden leden, die voor de tweede lezing der bill gestemd hebben, gaven daarbij te kennen, dat zij bij de afzonderlijke behandeling harer bepalingen onderscheidene wijzigingen zouden voordragen; van de zijde der regeringen werd verklaard, dat zij zich niet daartegen verzetten zou, mits die konden strekken om gegronde bezwaren weg te nemen.

— Men berigt uit Britsch-Guyana dd. 9 Mei, dat er weder twee schepen met vrije arbeiders waren aangekomen, een van Madeira met 225 Portugezen en een van Calcutta met 311 koelies: deze laatste waren bestemd voor Berbice. De dienst van zulke arbeiders werd zoozeer op prijs gesteld, dat het plan gevormd was eene particuliere maatschappij met een kapitaal van 10,000 L. st. op te rigten om landverhuizers van Madeira, de Canarische eilanden, de kust van Afrika en elders aan te voeren.

— De berigten uit Hongkong loopen tot 5 Mei. Een koerier, te Canton over land aangekomen, had het berigt overgebragt, dat de insurgenten de keizerlijke troepen geslagen hadden en nu met spoed op Peking aanrukten.

— In 1855 zal te Lissabon eene tentoonstelling van nijverheid worden gehouden.

— Uit de dagbladen en brieven van Hongkong van den 6den Mei blijkt, dat aldaar toen niets zekers omtrent den strijd tusschen het gouvernement van China en de opstandelingen bekend was. Zoo ver men aldaar wist, had geene der buitenlandsche regeringen, die in China vertegenwoordigd zijn, zich nog in dien strijd gemengd. Het geschil, hetwelk te Canton tusschen de Franschen en de Engelschen wegens eene vermeende beleediging der Fransche vlag was opgerezen en ernstige gevolgen dreigde te hebben, is, na wederzijdsche verklaringen, bijgelegd en minnelijk vereffend.

Men leest in de *Times* van heden: »Wij hebben nu uit St. Petersburg, met de stoomboot die van daar in den avond van den 25sten Junij naar Stettin vertrokken is, stellig berigt ontvangen, dat dien dag, en na dat de laatstelijk naar Konstantinopel gezonden renbode was teruggekomen, door den keizert van Rutland bevel aan zijne troepen gezonden is om over den Pruth te trekken. Men verwachtte dat dit besluit onverwijld aan de Russische natie en aan het buitenland zou worden bekend gemaakt bij een manifest, waarin de keizer zou verklaren dat de bezetting der Donau-Vorstendommen geen daad van vijandelijken aard is, en dat hij zijne troepen niet verder zal laten voortrukken zoodra de Turksche regering verklaart aan zijne verlangens te willen voldoen. Onzes inziens is die maatregel niet dan met spitsvendighede van dadelijk oorlog onderscheiden; terwijl hij schier even veel afbreuk doet aan de belangen van den algemeenen handel en inzonderheid van den Engelschen handel met de vorstendommen, wier rijke voorraad granen van dubbel belang is bij het vooruitzigt op eenen minder dan middelmatigen oogst in sommige deelen van het vaste land. Moldavie en Wallachije moeten of als Turksch grondgebied of als grondgebied van een half onafhankelijken Vorst worden aangemerkt. In het eerste geval is de bezetting dier gewesten eene oorlogsverklaring die aan de Porte regt geeft om de oorlogschepen van vreemde Staten in de Dardanellen te laten komen. In het laatste geval zal een tegen de Porte gerigte dwangmaatregel een Christenland treffen, hetwelk bewoond wordt door Christenen van het eigen kerkgenootschap welks bescherming Rusland bedoelt. Turkije zal tegen die bezetting protesteren, en zou er eene vredebreuk in kunnen zien, dewijl het verpligt is de donau-vorstendommen tegen eene overheering van buitenlandsche troepen te beveiligen. En met dat al zal die bezetting de zaak geen stap verder brengen tot hare beslechting; zij is integendeel eene nieuwe en zwrte grieve."

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 4 Julij. In een manifest van 26 Junij geeft de keizer van Rusland zijn besluit te kennen tot bezetting der Donauvorstendommen. Den 27sten Junij zijn de noodige bevelen aan de Russische legers aan de Pruth en den Donau gegeven.

— Het ministeriele blad *die Zeit* zegt, dat uit alle deelen der Pruissische monarchie berigten inkomen omtrent den staat der veldgewassen, die gegronde hoop geven op een ongemeen goeden oogst.

— In Zuid-Duitschland zijn onlangs proeven genomen, om uit de vezelachtige bestanddeelen van den turf papier te vervaardigen. Naar men verneemt, zijn de proefnemingen volkomen gelukt.

— Nadat men alom in Zuid-Duitschland de hoop op eenen goeden graanoogst had opgegeven, is zij weder plotseling verlevendigd, ten gevolge van het drooge en warme weêr, dat nu reeds sedert eenige dagen heerscht.

WEENEN, 3 Julij. *De Oest. Corr.* verklaart dat het berigt, dat de Russen hun intogt in de Donau-Vorstendommen reeds hebben bewerkstelligd, volstrekt ongegrond is.

— Men verneemt van goederhand dat de zending van graaf Giulay door Rusland en Turkije is erkend.

BELGIE.

BRUSSEL, 3 Julij. Eenige belanghebbenden bij de veeteelt hier te lande willen den heer Willems eenen gedenkpenning aanbieden, als blijk hunner erkentelijkheid voor het door hem uitgevonden middel tot behoeding van het vee tegen de longziekte. Zij hebben aan bijdragen voor de bekostiging daarvan reeds 3000 fr. ontvangen.

— De *Indépendance* behelst eene nota waarin bepaaldelijk wordt gezegd, dat Engeland de bezetting der Donau-Vorstendommen noch als een *casus belli*, noch als eene reden beschouwt om de Dardanellen te passeren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 5 Julij.

BEVALLEN (2 Julij): A. Brinkman, geb. Starre, Z. - Vrouwe S. C. W. Hartsen, geb. van Lennep, Z.

OVERLEDEN (28 Junij): J. A. de Voys, 24 j. — (1 Julij): G. Berkenstok, wed. H. M. Keizer, 78 j. - E. Vroomans, 49 j. - J. G. Grosch. - C. P. Cramer, geb. Immerzeel. — (2 Julij): G. C. Spengler, 47 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		4 JULIJ 4½ u. gebl.	5 JULIJ 4 u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	62¾	62 13/16 a	63	63 1/16
Dito Dito	3 »	76 1/16	76 1/16 »	76⅛	
Dito Dito	4 »	94⅜	94 »	94⅜	[illegible]
O. I. Leening 1844	4 »	94⅜	»		
Amortis. Syndic.	3½ »	93¾	»		
Handel-Maatschappij	4½ »	130	129 »		
Aand. Rijn-Spoorweg.	» »		»		
Aand. Holl. S. M.			»		
Obligatien	» »		»		
BELGIE, Obligatien 1844	» »		»		
Cert. bij de Belg. Bank.	2½ »		»		
Dito bij Rotsch. en Volksv.	» »	52⅜	52⅜ »		
FRANKRIJK, Obligatien	3 »		»		
SPANJE Nieuwe	1 »	22 9/16	22 7/16 »	22½	22 7/16
Dito	3 »	48¼	47⅜ »		
Dito Binnenl. à 6/m.	» »	42⅝	42¼ »	42 5/16	
Coup. Bewijzen.		5 5/16	5 11/16 »	5 13/16	
Amortisable Schuld	»		»		
PORTUGAL te Londen	5 »	38¼	38 5/16 »	38¾	
Dito Dito	4 »	35 13/16	35¾ »	35 13/16	
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5 »	109	108¾ »		
Dito Dito 1828 en 1829	» »	107¾	107¾ »		
Cert. bij dº. 1831 en 1833	» »	98	»		
Dito	4½ »	100	»		
Dito bij *Hope*	4 »	93½	93½ »		
Dito bij *Stieglitz en Cº.*	» »	91⅛	92 »		
Dito bij id. 5de Serie	4 »		»		
Cert. te Hamburg	5 »		»		
Inschrijving in Assignat.	6 »	74⅜	»		
Cert. van dito	» »	75⅜	»		
POLEN, Certificaten	4 »	86¼	»		
Dito Aand. à fl. 300	»	151¾	»		
Dito met Lot. à 300	»		»		
[illegible], Bank-Actiën	»	4¼	4¼ »		
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 f			»		
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	81⅛	81⅛ »	81 3/16	
Dito 1847	2½ »	42	42 »		
Dito 1851	2½ »	41 11/16	41⅞ »	41 11/16	
Dito 1849	5 »	94⅛	94 »		
Ween. Bank bij *Goll en Cº.*	» »	87¼	»		
Dito	4 »	74	»		
Letter B	5 »	94⅛	94 »		
Aand. met Loting fl. 500	» f		»		
Nieuwe dito 250	» »		»		
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer*	5 pCt.		»		
BRAZILIE te Londen 1824	5 »	98½	98½ »		
Dito Leening 1843	5 »		»		
Dito £ 200	»		»		
PERU	5½ »		»		
MEXICO Nieuwe	3 »	26⅛	26 3/16 »		
VENEZUELA £ 100	3½ »		»		
COLUMBIA à £ 100	2 »	31 11/16	»		
Dito Uitgestelde			9 3/16 »	9 1/16	
ECUADOR à £ 100	»	4½	4 3/16 »		

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Disconto 3 pCt.

Mexico onbepaalde 26½.

Onze fondsenmarkt was heden zeer onbelangrijk, aanvankelijk toonden de prijzen eene neiging tot vooruitgang, doch de stemming blijft wederom niet willig.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 56 7/16	Livorno	2/m.	f 39½
„	zigt	„ 56 13/16	Napels	„	„ 81⅝
Bordeaux	2/m.	„ 56	Petersburg	„	„ 1,86
„	½/m.	„ 56¼	Weenen	6/w.	„ 32
Madrid	3/m.	„ 245	Augsburg	„	„ 35⅜
Cadix	„	„ 245	Frankfort	„	„ 99
Seville	„	„ 242	Hamburg	2/m.	„ 35¼
Bilbao	„	„ 243	„	zigt	„ 35 9/16
Lissabon	„	„ 41½	Londen	2/m	„ 11,75
Porto	„	„ 41½	„	zigt	„ 11,82½
Genua	2/m.	„ 46⅝	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 Julij. Belg. leen. 2½ pc. 55⅝, 1840/1842 4½ pc. 97½; 1848, —; Spanje 1—3 pc. 22; Binnenl. 3 pc. 42; Romeinen 5 pc. 95; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 84¼.

PARIJS, 4 Julij. Fransche 3 pc. 75,50, id. 4½ pc. 101,60; Bank-Aktien 2700,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. —; 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje 1—3 pc. 21¼; Buitenl. 3 pc. —; Binnenl. 3 pc. 41¼; Holl. 2½ pc. —; Piemont 5 pc. 98,50; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. 99½, Rusland 4½ pc. 98½; Metall. 5 pc. 86¼.

MADRID, 1 Julij. Spanje 3 pc. 42⅛; 1—3 pc. 25 7/16; Cert. Coup. —; Bank S. Fernando —.

LONDEN, 4 Julij. Cons. kont. 97¼ a —; op tijd 97¾ a —; Braz. 99 a 100; 1829/39 — a —; 1852 — a —; Den. 3 pc. — a —; 5 pc. — a —; Ecuad. 5⅜ a 5½; Gren. 22 a 22½; Uitgest. 9¼ a 9½; Mexiko Nieuwe 26¼ a —; Peru 4½ pc. N. 82 a 84; Uitgest. 58 a 60; Rusl. 1822 5 pc. 116½ a 117½; (N.) 4½ pc. 99 a 100; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. — a —; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 22 a —; 3 pc. 45¾ a 46¼; Coup. cert. 5¾ a 6; Passive 5 a 5¼, Holl 2½ pc. 63 a —; id. 4 pc. 95½ a —; Venez. 38½ a 39; Uitg. 15½ a 16½; Wissel op Amsterdam f —.—; Grieken 1824 — a —.

WEENEN, 4 Julij. Met. 4½ pc. —, 5 pc. 93⅞; Bank-Actien 1409; Wissel op Londen 10.47, Zilver 9⅞.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN

Metalliek	f 27,—	a —	Pruissische	f 34½	a —
Napelsche	„ 25,25	„ —	Spaansche	2,46	„ —
Dito in £St.	„ 11,75	„ —	Hamb. Russ.	56⅛	„ —
Eng. Russen	—,—	„ —	Russ. in Z. R.	36 5/16	„ —
Fransche	56½	„ —	„ Pap.	—	„ —
Belgische	36½	„ —	Pools. in Fl.	28¼	„ —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,80 a	9,90
Oude Gerande Dukaten	» 5,60 »	5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,85 »	11,95
» Pistolen	» 9,65 »	9,75
Stukken van 20 Francs	» 9,50 »	9,60

Baren Goud en Specien à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 11¼ à 11¾ pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters	per Stuk f 2,55 à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,35 »	2,37
Brabandsche Kroonen	» 2,65 »	2,70
Fransche	» 2,70 »	2,75
Pruissische Daalders	» 1,75 »	1,77
Zilver 1000 a 980	f —,— à	—,—
» 900 » 700	» 104,50 »	105,—

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 4 Julij. Heden zijn verkocht 100 en 7 vaten Maryland Tabak, per *Leila*.

Meekrap werd heden weinig aangeboden en, uit hoofde der hooge vraagprijzen, weinig gedaan.

Tot geheimen prijs verkocht, eene lading Geelhout, aangevoerd per *Gouverneur Elsevier*, kapt. Jan Kuyt, van Maracaibo.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 4 Julij. Tarwe. Puike O. Zeeuwsche Vlaams. en Overm. 1850 en 1851 f 330, 345; mindere f 308, 315; puike n. Zeeuws., Vlaams. en Overm 1852 f 315, 338; middelsoort f 225, 285; geringe f 225, 240; Blaauwe f 219, 234; Zomer f 255, 270. — 157/2 ℔ Witbonte Poolsche f 350; 155/2 ℔ jar. dito dito f 350; 160, 161/2 ℔ N. Hooglandsche Kleefs. f 345, 348, f 350; 160/2 ℔ N. Kleefsche in Entrepot f 300; 161/2 ℔ dito Bovenl. Rijn f 335, 338; 163/2 ℔ Petersb. Kubanka f 320. — Rogge. Zeeuws. en Vlaams. nieuwe f 213, 222; N. Noordbrabandsche f 198, 210. — 145, 147/2 ℔ Kaukasus f 212, 215; 148/2 ℔ Burgas f 217; 145/2 ℔ Pommer f 212; 148/2 ℔ Pruissische f 213; 142 ℔ Odessa f 215; 144/2 ℔ jarige Fransche f 210; 144/2 ℔ nieuwe dito f 215; 142, 143, 144/2 ℔ N. Archangel f 200, 205, 207, f 208; 210; 143/2 ℔ N. Archang. bij part. Delfshaven f 202; 139/2 ℔ oude dito f 193; 138/2 ℔ jar. Nerva te Schiedam f 190. — Gerst. Nieuwe Zeeuwsche en Vlaamsche Winter f 159, 174; dito dito en dito Zomer f 153, 165. — Haver. Zeeuws. en Polder Korte f 105, 126; Nieuwe dito en dito Voer f 98, 108. — Boekweit. Noordbrabandsche op 140/2 ℔ f 215, 218, 228; Grove Fransche f 175, 178, 180; Fransche mindere, Fijne Fransche f 150, 165. — Boonen. Nieuwe Zeeuwsche Paarden f 210, 218; Nieuwe Duiven f 228, 234; Walchers. Witte f 360, 390; Zeeuws. dito f 300, 360; Walchers. Bruine f 460, 510; Zeeuws. Bruine f 360, 480. — Erwten. Nieuwe Walchersche Blaauwe f 278, 293; Dito Zeeuwsche ordinaire f 248, 264; dito dito groote f 285, 300; dito dito Witte f 255, 277; dito dito Graauwe f 315, 360; dito Geldersche dito f 390, 420. — Slag-Lijnzaad. Verkocht: 110/111 ℔ Calcutta f 320; 110 ℔ Finlandsch f 273. — Kanariezaad van f 7,50 tot 8,50. — Bruin Mosterdzaad, nieuw f 13, 15; Geel dito dito f 10, 12 per Mud. — Raapkoeken f 66, 67. Lijnkoeken f 95, 100 pr. 1040 St.

Ter Beurze is verkocht: Tarwe. 162/2 ℔ Nieuwe Hoogl. Kleefsche f 353; 156/2 ℔ N. Meursche f 328. — Rogge. 146/2 ℔ Odessa f 211; 149/2 ℔ jar. Fransche f 220; 143/2 ℔ Archangel f 208; 143/2 ℔ puike dito in Entrepot f 196; 146/2 ℔ Mannheimer te Schiedam f 208, 210. — Boekweit. Nieuwe Grove Fransche op 140/2 f 168, mindere dito op 140/2 f 150.

SCHIEDAM, 4 Julij. Moutwijn f 18,—; Jenever f 21,50; Amst. Proef f 22,75, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 4 Julij. *Granen.* Tarwe en Rogge goed gesouteneerd.

Fruiten. Er zijn gedaan 212 ceroenen zoete en bittere Mangelen.

Ruwe Suiker. Er zijn gedaan 1000 k. blond Havana

NEW YORK, 21 Junij. *Katoen.* Lusteloos. Voorraad 212,000 b.

BORDEAUX, 1 Julij. *Voorloop.* De 3/6 is 3 fr. hooger en wordt gedaan tot 123 fr.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 4 Julij. Verschoor, Beatrix, Banjoewangie. - A. H. Snellman, Roziena, Bahia. - Hijsted, Pehr, Havana.

HELVOET, 3 Julij. G. T. Rijken, Gouverneur-Generaal Rochussen, Akyab, l. v. Brouwershaven.

UITGEZEILD:

TEXEL, 4 Julij. H. H. Finck, Catharina, Triest. - B. J. Scherpbier, Argo, Genua. - J. J. Ingman, Andres, Livorno. - J. D. Fokkes, Cornelis, Marseille.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BANJOEWANGIE, Zorgvliet, Groote: 1129 kr. Suiker, Bunge & Comp; 216 kr. dito, 706 b. Rijst, 200 z. Cassia 1309 boss. Bindrottingen, Order.

ROTTERDAM.

TJILATJAP, Catharina, Calander: 2920 b. Koffij, 502 k. Indigo, 493 sch. Tin, 488 b. Bindrottingen, N. H. M.

MIDDELBURG.

BANJOEWANGIE. Johannes Marinus, van Delf, Jr 3646 b. Koffij, 2303 kann. Suiker. 693 ach. Tin, 1174 b. Bindrottingen, N. H. M.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 5 Julij in lading naar:

Keulen	P. Giesshauser, Erhherzog Johan.
	H. [illegible], Colln N° [illegible]
Duisburg	C. Scholten, Hoffnung.
Ludwighaven	J. M. Britmeijer, Aeolus.
Urdingen & Ruhort	D. Jansen, Vrouw Maria.
Weesel	P. J. Bulk, Vrouw Rebecka.
Dusseldorp & Neus	H. Meeuwsen, Niederrein N°. 5.
Fankf., Coblentz en Manheim	A. Urmetser, Frankf. N°. 6.
Manheim	A. Bauduin, Urania.
Mainz	J. Carlier, Merkuur.
Heilbron	G. T. Munsig, Willem I.

Rijnhoogte: ARNHEM 4 Julij 3 el 70 duim. KEULEN 3 „ 15 st. 4½

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 4 Julij, in het O. Z. Heeren Logement.

1 en 2. Een Huis en Erve, Dam, E 207; f 10250; f 1200, A. Brinkman.

3. Een Huis en Erf, Singel, L 52; f 4850, P. D. Lusink, Jr.

4. Een Huis en Erve, Singel, X 22; f 6100, f 80, A. Stoffels.

5. Een dito, Amstel, C 351; f 2150, Opgehouden.

6. Een Pakhuis en Erve, Prinsengracht, CC 506; f 9500, Opgehouden.

7. Een Huis, Achterhuis en Erve, Warmoesstraat, J 39; f 4600, f 10, J. H. Degens.

8. Een Huis, Loods, Tuin en Erve, Prinsengracht, SS 478; f 3975, f 25, Opgehouden.

9. Een Huis, Tuin en Erve, Anjelierstraat, OO 510; f 1600, f 125, P. D. Lusink, Jr.

10. Een Huis en Erve, Prinsengracht, HH 341; f 2175, f 125, B. Keuch.

11. Een dito, naast het voorgaande Perceel, HH 341; f 3225, f 200, Denzelfden.

12. Een Huis, Tuin en Erve, Lange Leidsche Dwarsstraat, CC 312; f 1200, R. W. Hartgerink.

13. Een Huis en Erve, Leidschegracht, JJ 52; f 1450, C. H. Gijselman.

14. Een dito, Haarlemmerplein, UU 816; f 3550, f 100, G. van Heerde.

15. Een dito, Haarlemmerplein, UU 809; f 3000, f 550, [illegible]mboom.

16. Een dito, St. Annestraat, J 498; f 450, P. Subiese.

17. Een dito, Prinsengracht, HH 404; f 1750.

18. Twee Huizen, als voren, in den Spekslagersgang, HH 402 en 403; f 1650. } f 3400, f 275, P. L. Lusink, Jr.

19. Een Huis en Erve, Bakkerstraat, Y 470; f 1025, f 25, J. F. Schutte.

20. Een dito, Singel, L 807; f 1375, f 2, Opgehouden.

21. Een Huis, Achterhuis en Erve, Tuinstraat, NN 485; f 900, f 10, Opgehouden.

22. Een Huis en Erve, Jonkerstraat, N 111; f 625, f 20, Opgehouden.

23. Een dito, naast Perceel N° 22, N 112; f 550, f 50, Opgehouden.

24. Een dito, als voren, N 117; f 460, f 80, P. Subiese.

25. Een dito, Reguliers-Breestraat, in de St. Pieterssteeg, X 159; f 900, f 25, F. Reijsenbach.

26. Eene Hypothekaire Obligatie, f 325 à 5 pCt., losbaar vóór 27 Februarij 1855, op een Huis en Erve, Langebrugsteeg, A 59; 100 pc., 2 pc., J. Feije.

27. Twee Huizen, Tuin en Erve, in het Dorp Sloterdijk Wijk 2, N° 200; f 975, f 8, H. G. Scheltema.

28. Een Huis en Erve, Brouwersgracht, QQ 32; f 1125, f 50, J. F. Schutte.

N° 3 is niet geveild.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever